

PEDAGOGISCH DOSSIER
«MIMA RELOAD»

mima

MIMA RELOAD

Het museum onthult zichzelf door zijn permanente collectie tentoon te stellen.

Elk van de werken is een toegangspoort tot de wereld van een kunstenaar of tot de herinnering aan een tentoonstelling. Verzameld door het MIMA, geven zij een beeld van de hedendaagse creatie, van de creatieve geest van de tijd, van een “Zeitgeist” van het Millennium.

DE GROT

De werken op de eerste verdieping zijn gerealiseerd door kunstenaars die niet in het museum exposeerden.

Symbolisch wordt dit gebied de “grot” genoemd, verwijzend naar de Platoonse allegorie die onze verdraaide kennis van de werkelijkheid bekritiseert. In de mythe nemen mannen op de bodem van een grot de schaduwen van de buitenwereld, geprojecteerd op de wanden, voor werkelijkheid aan.

Voor het MIMA zijn deze illusies van de werkelijkheid vergelijkbaar met de schilderijen op het eerste verdiep die een cultuur verheerlijken die via beeldschermen en boeken wordt verteld in plaats van hier te worden beleefd.

DE SPEELTUIN

De werken die op de tweede verdieping worden gepresenteerd zijn van de kunstenaars die in het MIMA reeds tentoongesteld hebben.

Vanaf 2016 wordt de collectie geleidelijk aan een onvolmaakte spiegel van haar verleden, waarin bepaalde kunstenaars en tentoonstellingen ontbreken.

Hier is het de ervaring die binnen onze muren wordt beleefd die de werken oproepen.

DE “CHAMPS ELISEES”

Zal het museumproject van MIMA na tien jaar nog relevant zijn?

Om deze vraag te beantwoorden, heeft het museum zijn definitieve sluiting aangekondigd van 2027! De instelling legt zichzelf dus een termijn op om zichzelf in vraag te stellen en zichzelf opnieuw uitvinden of verdwijnen.

Op de derde verdieping verbeeldt een installatie de postume erfenis van het MIMA, als het in 2027 zijn deuren sluit.

2SHY (Paris)

Aure, 2017. Acrylic on Wood, 125 x 170 cm.

In 1992 ging deze Fransman met graffiti aan de slag: eerst op straat en later ook in kunstgalerijen. Hij doorkruist het Europese continent van noord tot zuid en van oost tot west. Zijn poppy iconografie speelt met de graffiti-esthetiek van de jaren 70 en de architectuur van de arcade spellen. Begin jaren 2000 vestigde hij zich in Luik voor een periode van tien jaar. Daar werd hij lid van het collectief ERS, waar ook het kunstenaarsduo Mon Colonel & Spit toe behoort.

Akay (Stockholm)

Entwined Series, 2017. Recycled Materials and Oak, 164 x 96 cm.

Een activistisch kunstenaar die opkomt voor de vrijheid van meningsuiting, milieubescherming en een ascetische vorm van epicurisme. Na als graffitikunstenaar te hebben gewerkt, lanceerde hij het project Akayism: een reeks installaties waarmee de openbare ruimte en achtergelaten locaties een transformatie ondergaan. De meeste installaties komen samen met een andere kunstenaar tot stand.

Het werk voor de collectie is gemaakt in samenwerking met OLABO, met wie hij in 2018 de tentoonstelling Wonderland opzette in het MIMA.

Alicia McCarthy, 1969 (Oakland)

Untitled, 2015. Gouache, Spray Paint and Latex on Wood Panel, 244 x 244 cm.

McCarthy maakt deel uit van de Mission School in San Francisco, een artistieke punk- en LGBT-beweging uit begin jaren 1990. Hoewel ze sinds 2000 niet gearresteerd is geweest, heeft McCarthy deelgenomen aan en gepleit voor het gebruik van graffiti en straatkunst om te protesteren tegen het kapitalisme. Haar abstracte, kleurrijke schilderwerk wordt gekenmerkt door terugkerende motieven.

Antwan Horfee, 1983, Paris

The Feast, 2015. Acrylic on Canvas, 130 x 200 cm.

Antwan, de Parijse graffitikunstenaar die onder het pseudoniem Horfee

bekendstaat om zijn veelzijdigheid, ontwikkelt een abstracte beeldtaal met figuratieve elementen die vaak afkomstig zijn uit klassieke tekenfilms. Hij mengt technieken en media met scherpe en wazige elementen op de voor- en achtergrond. In 2019 viel in het Palais de Tokyo virtueel kennis te maken met zijn universum.

Ari Marcopoulos, 1957 - 1980, New York

Untitled, 2012. Pigment Print, 110.5 x 110.5 cm.

Marcopoulos is bekend om zijn documentatie van de opkomende scene in downtown New York in de jaren 80: de beginjaren van de hiphop- en skateboardcultuur en van de undergroundmuziek.

Hij trad meerdere malen op als portretfotograaf van Jean-Michel Basquiat en werkte aan de zijde van Irving Penn. Zijn werk maakt deel uit van de collectie van het Whitney Museum of Modern Art en het San Francisco Museum of Art.

Hij begon zijn loopbaan als assistent van Andy Warhol.

Atelier Pica Pica, 2007, Liège

Untitled, 2014. Enamel on Wood, 122 x 160 cm.

Een collectief bestaande uit Boris Magotteaux (1978), Manuel Falcata (1979) en Jérôme Degive (1980). De drie werken een taal uit die bestaat uit eenvoudige geometrische vormen en picturale texturen.

Ze laten zich inspireren door art brut, architectuur en ongewone objecten die ze tijdens hun stadswandelingen tegenkomen – en ze mengen die met elkaar in een zoeken naar esthetische vernieuwing.

Barry McGee, 1966, San Francisco

Untitled, 2014. Acrylic and Epoxy on Vintage Surfboards, 294 x 120 cm.

McGee is een belangrijke speler binnen de Mission School in San Francisco uit de jaren 90, een artistieke skateboard- en punkrockscene waar ook Chris Johanson en Alicia McCarthy toe behoorden. Fotografie, getekende personages, kleurrijke geometrische vormen, video's en sculpturen worden met elkaar vermengd om een esthetiek tot stand te brengen die de skate-, surf- en graffitisubculturen combineert met hedendaagse kunst.

Zijn werk is toonaangevend binnen de urban art. Er zijn tentoonstellingen aan hem gewijd in musea en andere instellingen zoals de Fondazione Prada in Milaan; het Hammer Museum in Los

Angeles; het UC Berkeley Art Museum and Pacific Film Archive in Berkeley, Californië; het Institute of Contemporary Art in Boston; het Modern Art Museum of Fort Worth in Texas; het Watari Museum of Contemporary Art in Tokio; en het Museum of Contemporary Art Santa Barbara in Californië.

Bonom, 1986, France

Untitled Series, 2017. Charcoal, Pastel and Ink on Paper, 50 x 70 cm.

Vincent Glowinski is sinds 2006 onder de naam Bonom bekend om zijn illegale stadsschilderijen. In zijn beeldend werk, theater- en dansvoorstellingen zoekt de kunstenaar naar wat hij de confrontatie met mensen noemt. De durf, de omvang en de beeldtaal van zijn straatwerk hebben een duidelijke stempel gezet op het Brusselse stadslandschap – zozeer dat de pers ermee aan de haal ging en er een openbaar debat op gang kwam over het collectieve belang van zijn werk.

Boris Tellegen, 1968, Amsterdam

Untitled, 2017. Wood Sculpture, 400 x 100 x 100 cm.

Hij werkt op basis van letters, die hij deconstrueert en opnieuw samenvoegt om een esthetiek tot uitdrukking te brengen die doet denken aan De Stijl, maar ook aan mangarobots, graffiti en architecturale vormgeving. Hij werkt via beeldhouwkunst, design, collage, video, monumentale installaties en architectuur.

Zijn werk is te zien geweest bij de Fondation Cartier, in de Kunstraum in Basel, het Palais de Tokyo, het Amsterdam Museum, op de Biënnale van Venetië en bij de Abattoirs de Toulouse –

FRAC Midi- Pyrénées. In 2017 wijdde het MIMA een retrospectieve aan hem.

Als Europees graffiti pionier is deze kunstenaar ook bekend onder het pseudoniem « Delta ».

Brecht Evens, 1986, Paris.

Untitled, 2017. Watercolor and Fineliner on Paper, 45 x 36.5 cm.

Untitled, 2017. Watercolor and Fineliner on Paper, 45 x 73 cm.

Deze Belgische kunstenaar publiceerde ruim tien boeken en grafische romans. Zijn werk werd bekroond met internationale onderscheidingen, zoals de Prix de l'Audace van het Festival d'Angoulême in 2011 voor de Franse vertaling van Ergens waar je niet wil zijn. Elk van zijn met ecoline en waterverf gerealiseerde beelden is een visuele belevenis. De zorg die aan de afbeeldingen is besteed, verleent de onvoorspelbare verhalen een duizelingwekkende diepte. Het stripmuseum in Basel organiseerde in 2020 een eerste grote retrospectieve met de titel Night Animals. In 2017 nam hij deel aan de tentoonstelling Art Is Comic in het MIMA.

Brecht Vandenbroucke, 1986, Anvers

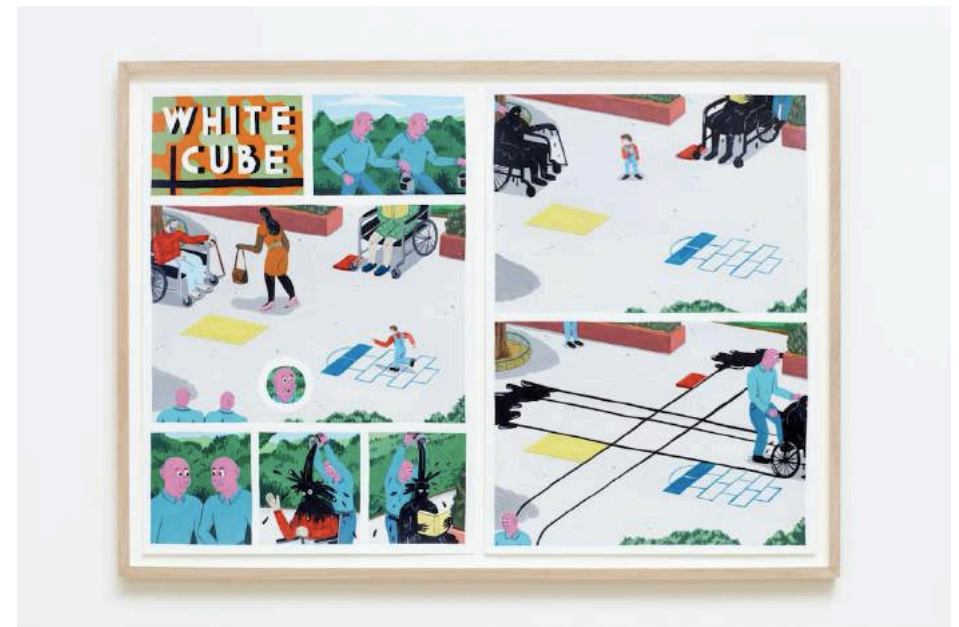
White Cube 013 + 013 bis, 2012. Acrylic on Paper, 30 x 42 cm each.

Mediocrity, 2015. Acrylic on Paper, 42 x 59.4 cm.

In 2013 verscheen zijn eerste stripverhaal, White Cube, waarin hij

op humoristische wijze kritiek levert op de hedendaagse kunstwereld. Als illustrator, beeldend kunstenaar en stripauteur is zijn stijl een kruising tussen de picturale traditie en het stripverhaal.

Hij is een satirische geëngageerde kunstenaar en gebruikt de schilderkunst om het debat in de maatschappij aan te zwengelen. Hij was medecurator en exposant tijdens de expo Art Is Comic in het MIMA in 2017.

Chris Johanson, 1968, Californie

Untitled, 2018. Acrylic on Paper, 56.5 x 77 cm.

Als multidisciplinaire autodidact was Johanson een van de toonaangevende leden van de Mission School van San Francisco

uit de jaren 90, een artistieke skateboard- en punkrockscene waar ook

Barry McGee en Alicia McCarthy toe behoorden. Hij verwierf eerst in kleinere kring bekendheid om zijn skateboarddecoraties (merk Anti-Hero); in 2002 brak hij internationaal door dankzij zijn deelname aan de Biënnale van het Whitney Museum.

Clare Rojas, 1976, San Francisco

Untitled, 2016. Oil on Panel, 122 x 122 cm.

Deze feministische, ecologische schilder, videast en musicus begon haar loopbaan met naïeve figuratieve kunst, geïnspireerd door indiaanse textielkunst en folk art.

Daarna volgde een abstracte periode, waarna ze terugkeerde naar figuratief werk. Rojas wordt in verband gebracht met de kunstscene van de Mission School van San Francisco uit eind jaren 90. Haar werk maakt deel uit van de collecties van het MoMA, het Walker Art Center en het Whitney Museum of American Art.

David Shrigley, 1968, UK

Untitled (Nice Guy), 2015. Acrylic on Paper, 92.6 x 127.5 cm.

Het kunstenaarsboek is een belangrijk medium binnen het werk

Aan het begin van zijn loopbaan maakte hij perstekeningen voor grote dagbladen als The Guardian en The Independent. Ook muziek speelt een belangrijke rol in zijn werk. Zo realiseerde hij een clip voor Blur.

van Shrigley. Vandaag maakt zijn sobere, humoristische werk deel uit van de collecties van het MoMA in New York, het Art Institute in Chicago en het Ludwig Museum in Keulen.

EB Itso, 1977, Copenhagen

Trespassers Will Be Forgiven, 2012. Photograph and Ink Jet Print, 100 x 110 cm.

Doormiddel van installaties, foto's, collages en sculpturen onderzoekt deze kunstenaar het leven van mensen die buiten de lijntjes leven, op plekken die officieel niet bestaan, buiten Google Maps. De kunstenaar leeft zelf volgens de hobofilosofie (hobo's: zwervers die reizen door met goederentreinen mee te liften). Een echte discipel van Diogenes dus, levend in de marge van de sociale conditionering.

Eddie Martinez, 1977, Brooklyn

Untitled, 2016. Marker, Enamel and Oil Pastel on Paper, 21.5 x 38 cm.

De technieken en media van deze kunstenaar variëren van olieverf en aquarel tot gerecupereerde materialen, spuitbusverf en collage. De veelgeprezen kunstenaar ontwikkelt een eigen beeldtaal die het midden houdt tussen abstractie en figuratie, puttend uit zijn eigen ervaring met de risico's en moeilijkheden in zijn lange parcours als graffitikunstenaar.

EKTA, 1978, Göteborg

Trauma Fig., 2018. Pastel on Paper, 178 x 150 cm.

Daniel Göteesson (1978), bekend onder de naam EKTA, raakte geïnteresseerd in kunst via skateboarding, graffiti, strips en

tekenfilms. Het werk van deze schilder, beeldhouwer, videast, stoffenontwerper en performancekunstenaar begint steevast met een figuratief onderwerp waarvan vervolgens afstand wordt genomen. Fysieke of artistieke risico's en mislukking vormen de drijfveren achter zijn creativiteit. Onvoorspelbaarheid, met andere woorden.

Elzo Durt, 1980, Bruxelles

Self Portrait, 2010. Silkscreen, 50 x 70 cm.

No Bunny, 2009. Silkscreen, 50 x 70 cm.

Mauvaise Graine, 2009. Silkscreen, 50 x 70 cm.

Skeletor, 2009. Silkscreen, 50 x 70 cm.

Met meer dan honderd tentoonstellingen op zijn naam, tientallen projecten en albumhoezen en skateboards boards, heeft Elzo Durt zijn ruwe popstijl van collages en psychedelische motieven opgelegd.

Hij is ook de hoofdillustrator van het Franse punkrocklabel Born Bad Records, en in 2011 richtte hij zijn eigen muziklabel met de naam Teenage Menopause op. In 2020 nam hij deel aan de expo ZOO in het MIMA.

Erosie, 1976, Eindhoven

Untitled 6475, 2018. Mixed Media on Canvas, 120 x 100 cm.

Jeroen Heeman spuit graffiti en verkent de stedelijke context onder de naam Erosie. Uit zijn abstracte werk komen soms letterachtige vormen of willekeurig gedeconstrueerde en vervolgens gereconstrueerde architecturale details naar voren. Deze reiziger en curator is een gerespecteerde netwerker binnen de Europese post-graffitiscene.

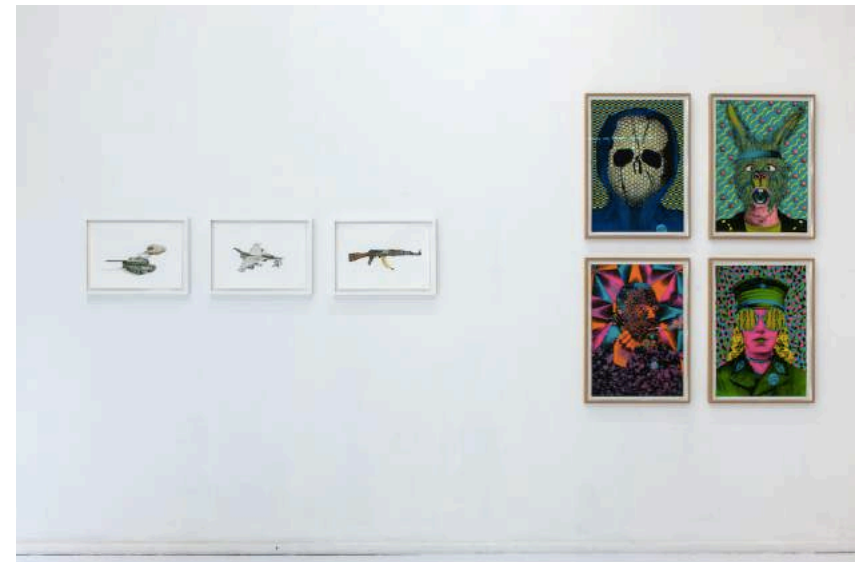
Escif, Valence

Banalization, 2015. Watercolor and Black Ink on Watercolor Paper 240 gr, 32.5 x 46 cm.

Misiles x Peace, 2015. Watercolor and Black Ink on Watercolor Paper 240 gr, 32.5 x 46 cm.

Credit War, 2015. Watercolor and Black Ink on Watercolor Paper 240 gr, 32.5 x 46 cm.

Deze anonieme straatkunstenaar klaagt sinds eind jaren 90 de vrijheidsbeperkende uitwassen van de westerse samenleving aan, zoals politiegeweld en de excessen van het kapitalisme. Ook verdedigt hij de rechten van minderheden en het milieu. Zijn openbare expressie staat altijd in relatie tot de lokale architectuur en identiteit. Hij nam deel aan internationale tentoonstellingen zoals Dismaland van Banksy in 2015, Lasco Project in het Palais de Tokyo in 2018 en Dream Box in het MIMA in 2019.

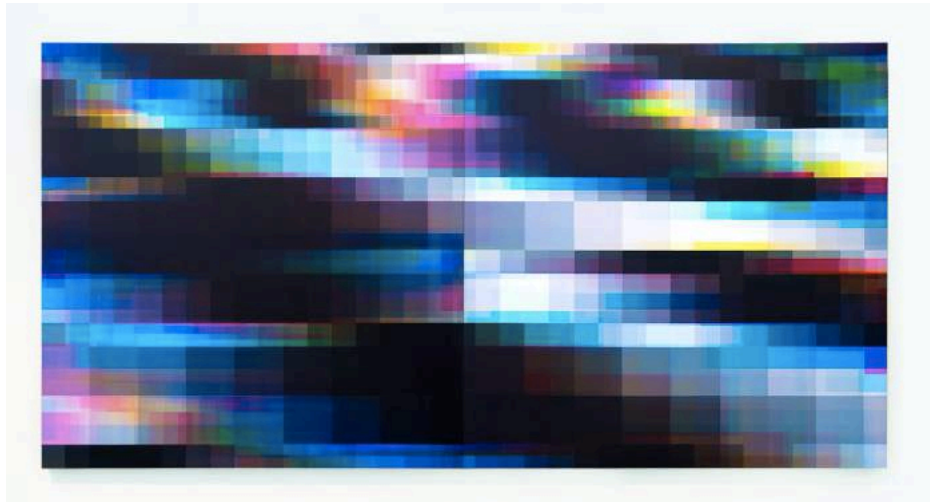
Faile, 1999, Brooklyn

Time PPR, 2015. Acrylic, Silscreen Ink and Spray Paint on Paper, 190.5 x 99 cm.

Patrick McNeil (1975) en Patrick Miller (1976) vormen samen het kunstenaarsduo Faile. Hun post-punk-esthetiek op basis van zeefdrukcollages uit kritiek op de consumptieverslaafde “American Dream” en betoont tegelijk eer aan de grafische traditie. Samen met 6 anderen beschilderde dit duo de gevel van het Tate Modern in Londen voor de expo Street Art. Ook was het tweetal te zien op het Dallas Contemporary en het New York City Ballet in 2013. Het Brooklyn Museum wijdde in 2015 een retrospectieve aan Faile en in 2016 nam het duo deel aan City Lights in het MIMA.

Felipe Pantone, Valence

Chromadynamica 65, 2018. Spray Paint and UV Ink on Aluminium Composite Panel, 180 x 360 cm.

Deze anonieme Argentijns-Spaanse kunstenaar brengt de esthetiek van de graffitijspuiter en die van de geek op

samenhangende, originele wijze bijeen op een hele waaier aan media. Met behulp van modelvormingssoftware creëert hij een 3Doverzicht van het project, waarna hij dat verder uitwerkt als schilderij, muurschildering of sculptuur. De digitale creatie krijgt zo een tactiel aspect. Zijn werk verkent nieuwe technologieën en sluit aan bij de kinetische (bewegings-) kunst.

FUZI UVTPK, 1976, Los Angeles

Ultimate Violence, 2013. Ink on Subway Skin, 40 x 49 cm.

Ignorant Style, 2013. Ink on Subway Skin, 40 x 60 cm.

Achter deze onuitspreekbare naam schuilt een voormalige Parijse graffiti vandaal die een stijl uitvond die Ignorant Style wordt genoemd: een stijl die geen stijl is, een bevrijding van de clichés van het genre. Deze Dubuffet van de spuitbus werkt ook buiten de graffiti.

Zo werd hij in 2008, tatoeëerder – met behoud van zijn Ignorant-insteek, uiteraard. Hij kan Os Gemeos, Diplo, Justice, Kavinsky en Scarlett Johansson tot zijn klanten rekenen.

Gabriel Evrard, 1991, Braine-l'Alleud

Untitled, 2018. Mixed Media on Paper, 70 x 100 cm.

Sinds 2012 kunstenaar bij het centrum voor art brut en hedendaagse kunst La 'S' Grand Atelier.

Hij heeft een bijzonder goed geheugen en beschikt over een encyclopedische kennis van de mediawereld. Middels scherpe lijnen herinterpreteert hij foto's van filmacteurs, rockgroepen en variétézangers.

Geoff McFetridge, 1971, Canada

Out and Back, 2018. Acrylic on Canvas, 79 x 73 cm.

Het figuratieve en grafische werk van deze kunstenaar neemt de vorm aan van abstracte geometrische composities. Hij tekent voor tijdschriften en commerciële klanten zoals Nike, Pepsi, Stüssy en Burton Snowboards. Ook werkte hij mee aan films als The Virgin Suicides en Her. Het werk van McFetridge werd tentoongesteld in steden als New York, Kopenhagen, Los Angeles, Londen, Berlijn, Tokio en Parijs.

Hell'O, 2008, Bruxelles

Untitled, 2015. Gouache, Spray Paint and Latex on Wood Panel, 244 x 220 cm.

Antoine Demaille (1980) en Jérôme Meynen (1982) vormen een kunstenaarsduo. Ze delen een eigen nomenclatuur die bestaat uit objecten, surrealistische personages, architecturale elementen, planten en geometrische vormen. De perfecte technische beheersing verleent het werk van Hell'O een sterke esthetische samenhang, of ze nu in de studio werken of een monumentale muurschildering tot stand brengen.

In 2018 wijdde het museum voor schone kunsten van Bergen een retrospectieve aan hen. In 2020 namen ze deel aan de expo Dream Box in het MIMA.

HuskMitNavn, 1975, Copenhagen

Policeman With Lighter, 2010. Acrylic on Canvas, 200 x 170 cm.

Dit ironische pseudoniem is Deens voor 'Herinner je mijn naam'. Als kunstenaar brengt hij komische alledaagse situaties voor het voetlicht. Deze graffitijspuiter, beeldend kunstenaar en illustrator werkt ook speciaal voor zijn Instagramaccount. In 2017 nam hij deel aan de tentoonstelling Art Is Comic in het MIMA.

James Jarvis, 1970, Londres

Dancer, 2019. Painted and Varnished Wood, 136 x 84 x 1.5 cm.

De kunstenaar werkt via tekenfilms, objecten, strips, grafische vormgeving, gravure en bewegend beeld. Hij beschouwt zichzelf als visueel filosoof.

In 1998 ontwierp hij het legendarische figuurtje MARTIN voor het modemerkt Silas. Dit leverde hem internationale bekendheid op, met speciale aandacht vanuit Japan. In 2003 creëerde hij de speelgoedserie Amos, die ook in strips, boeken en tentoonstellingen tot leven kwam.

Recenter is Jarvis gefocust op een eenvoudigere benadering, waarbij de tekenkunst en zijn skateboardpassie de basis vormen.

JC Earl, 1974, Paris

Untitled, 2016. Ceramics, 43 x 19 x 19 cm.

Julien Cadou alias JC EARL hanteert een geheel eigen, spontane stijl binnen de Parijse graffiti-scene, en meer specifiek binnen de groep VAD ('Va Au Diable', Loop naar de duivel'). Na een metroongeluk in 1995 greep hij terug naar de pottenbakkerskunst, die hij eerder in zijn leven had aangeleerd. Als beeldhouwer, keramisch kunstenaar, schilder en graficus brengt hij monsterachtige, groteske personages tot leven.

Hij was het die het duo Mon Colonel & Spit inwijdde in de keramiek.

Jean Jullien, 1983, Paris

Untitled, 2017. Lacquered Metalware, 198 x 144 x 26 cm.

Het werk van deze beeldend kunstenaar en illustrator schommelt tussen maatschappijkritiek en landschapsschilderkunst. Zijn eenvoudige, elegante esthetiek brengt zijn gevoelens onomwonden naar voren. De humor in zijn poëzie en het escapisme in zijn schilderkunst laten weinigen onberoerd.

Zijn werk, dat op Instagram door ruim een miljoen mensen wordt gevolgd, stelt de rol van de kunst binnen de sociale netwerken de facto ter discussie.

Jeffrey Cheung, 1989, Oakland

Four, 2021. Acrylic on Canvas, 122 x 92 cm.

Deze autodidactische schilder, skater, muzikant en activist is uitgegroeid tot een prominente figuur binnen de Amerikaanse queer scene door zijn project Unity: een pers- en skateboardbedrijf dat queer en trans people of colour (QTPOC) steunt.

Zijn schilderijen zijn spontaan, dionysisch en vol van levensvreugde. Deze militant speelt gendergemeenschappen niet tegen elkaar uit, maar nodigt ze uit om samen te dansen.

Joan Cornellà, 1981, Barcelone

Untitled #2, 2017. Acrylic on Canvas, 100 x 100 cm.

De zwarte, gedempte humor van Cornellà heeft hem 4 miljoen followers op Facebook en ruim 3 miljoen op Instagram opgeleverd. Voor velen brengt hij de ontgoochelende visie tot uitdrukking van een mensheid die is gecorrumpeerd door de reclame, waaraan zijn personages hun jaren 50-esthetiek ontleunen.

Katsu, New York

Bad Intention Good Feelings, 2015. Enamel on Canvas, 91.4 x 91.4 cm.

Grouch, 2015. Enamel on Canvas, 122 x 122 cm.

Een anonieme kunstenaar, hacker en provocateur die de graffitipraktijk een breder toepassingsgebied geeft: hij doet aan digitale graffiti en schildert met behulp van drones.

Zijn werk staat regelmatig in de belangstelling. Zoals toen hij de gevel van het MOCA bekladde tijdens de expo Art in the Street, de keer dat hij met zijn eigen ontlasting een portret van Marc Zuckerberg realiseerde en toen hij met een drone een tag achterliet op het gezicht van Kendall Jenner op een reclamepaneel op Times Square in New York.

Laurent Durieux, 1970, Bruxelles

La Piscine, 2019. Silkscreen on Paper, 91 x 61 cm.

“Het prachtige werk van Laurent Durieux tilt de affichekunst naar een hoog niveau. De verbluffend uitgevoerde beelden drukken de ideeën en thema's van de films die hij heeft gekozen in nieuwe bewoordingen uit. Ze communiceren veel zonder woorden en maken deel uit van de prachtige traditie van de illustratieve kunst.”

Francis Ford Coppola

Laurent Impeduglia, 1974, Liège

None Of Us Will Survive, 2020. Acrylic on Canvas, 280 x 190 cm.

In het buitenland is Impeduglia betrokken bij Lowbrow, een volkskunstbeweging die gericht is op de stadscultuur, underground

comics, arcadespellen, televisie en zo verder. Het werk van deze kunstenaar heeft iets carnavalachtigs. De vele personages die over het doek verspreid staan, bieden een humoristische weergave van de cultuur waartoe hij behoort.

Mark Gonzales, 1968, Californie.

Postcard 3, 2017. Acrylic and Ink on Postcard, 10 x 15 cm.

Postcard 6, 2017. Acrylic and Ink on Postcard, 10 x 15 cm.

Postcard 13, 2017. Acrylic and Ink on Postcard, 10 x 15 cm.

Postcard 17, 2017. Acrylic and Ink on Postcard, 10 x 15 cm.

Deze autodidact, ook The Gonz genoemd, is wereldwijd bekend als straatskateboardpionier. Hij was de eerste die per skateboard langs trapleuningen afdaalde.

Hij was de eerste die per skateboard langs trapleuningen afdaalde.

Hij is te zien in enkele films, waaronder Gummo, de cultfilm van Harmony Korine.

Ook in de clip voor het nummer West Coast van Coconut Records komt hij aan bod: daar skateboardt hij in het Museum Abteiberg in Mönchengladbach. Gonzales is een personage in de videogame EA skate.

Marti Sawe, 1986, Barcelone

Psittacoidea Cyborg, 2019. Acrylic, Marker of Solid Paint Based Oil and Collage on Paper, 42 x 29.7 cm.

Muscidae Cyborg, 2019. Acrylic, Marker of Solid Paint Based Oil and Collage on Paper, 42 x 29.7 cm.

Collage, nevenschikking en kleurcontrasten vormen de basis voor de holle en bolle picturale en sculpturale werken van deze Spaanse kunstenaar. Het oog reconstrueert mentaal het

onderwerp uit de lappendeken van materialen en kleuren die voor hem liggen.

De voltooide puzzel is een dier dat het schilderij in een uiteindelijk zeer sobere verschijningsvorm vult. Achter deze collage gaat een kunstenaar schuil die het fenomeen marketing kritisch onder de loep neemt. Hij wijst met ironie op het gebruik van antropomorfe figuren om technologische producten te verkopen, terwijl de overconsumptie van die producten juist tot verlies van biodiversiteit leidt. Graffiti en reclamevormgeving komen samen in dit kunstzinnig vertoog.

Maya Hayuk, 1969, New York

Multiverse, 2012. Acrylic on Canvas, 317.5 x 508 cm.

Een kunstenaar met vele gezichten: Hayuk is schilder, fotograaf, muurschilder en curator. Deze grote dame binnen de urban art is bekend om haar enorme abstracte, kleurrijke muurschilderingen. Haar werk is tentoongesteld in onder meer het Hammer Museum in Los Angeles, het

Bonnefantenmuseum in Maastricht, het FRAC in Duinkerke, en in het MIMA tijdens de expo City Lights. In opdracht heeft ze wereldwijd muurschilderingen gerealiseerd, waaronder de legendarische Bowery Wall in New York en het tentoonstellingspaleis van Charleroi.

Michiel Shuurman, Amsterdam

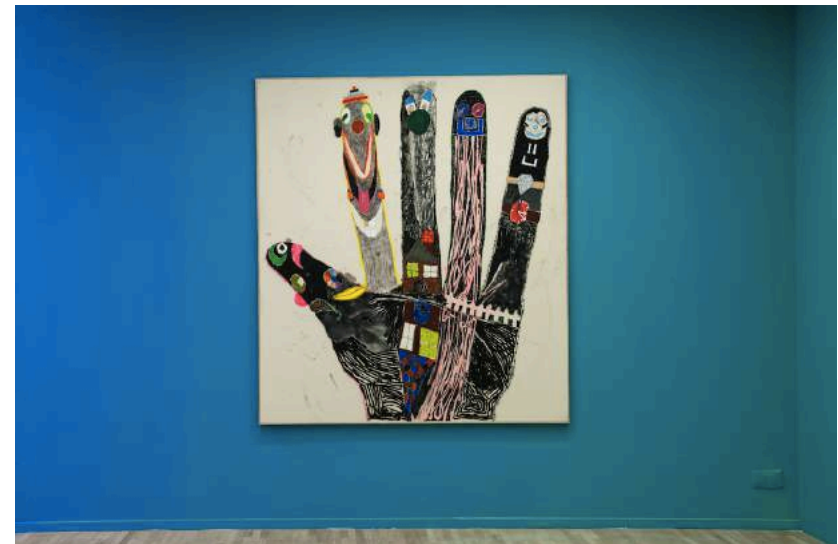
A Friendly Takeover, 2017. Silkscreen, 101 x 70 cm.

Deze grafisch kunstenaar is gespecialiseerd in typografie en het ontwerp van motieven en affiches, waarbij hij op gedurfde wijze gebruikmaakt van kleuren en psychedelische patronen.

Mike Swaney, 1978, Canada

Finger Family (9th hand), 2018. Acrylic, Spray Paint, Oil Bar and Oil Pastel on Canvas, 190 x 170 cm.

Deze kunstenaar maakt gebruik van uiteenlopende technieken zoals collage, schilderkunst en video. Zijn intieme, naïeve wereld doet denken aan art brut en aan kindertekeningen. De stijl vormt een mengeling van geometrische vormen, figuratieve elementen en kleurrijke abstracte lijnen, uitgevoerd met grote aandacht voor de details.

Mobstr, Newcastle.

Nothing's Changed, 2014. Acrylic on Canvas and Photograph, 90 x 95 cm – 42 x 43 cm.

In de loop der jaren 2000 schilderde hij zijn eerste illegale werken in Oost-Londen. Zijn sobere stijl valt vaak in een enkele sarcastische zin samen te vatten. Daarbij neemt hij kunstenaars of het publiek, maar ook de kunstmarkt en de autoriteiten op de korrel. Graffiti is voor hem het ideale middel om de wereld om zich heen ter discussie te stellen.

MOMO, 1974, Floride

Untitled (City Lights), 2016. Gouache on Wood, Variable Dimensions.

Deze autodidact is bekend om zijn monumentale, abstracte muurschilderingen. De esthetiek doet denken aan een digitaal geconcipeerd schilderij, maar in werkelijkheid volgt zij een mechanische logica die wordt ingegeven door het oorspronkelijke gereedschap dat door de kunstenaar zelf is gemaakt. Het tintenspel speelt met de kleurentheorie om een eigen dynamiek te creëren. In België beschilderde MOMO in 2011 een muur in Leuven, in 2015 gevolgd door Bergen als Culturele Hoofdstad van Europa. De kunstenaar nam ook deel aan de tentoonstelling City Lights in het MIMA in 2016.

Mon Colonel & Spit, 2008, Liège

Au Royaume de Colospit, 2020. Oil, Pastel and Pencil on Paper, 300 x 200 cm.

Mon Colonel (Éric Bassleer, 1974) en Spit (Thomas Stiernon, 1977) maakten deel uit van het collectief ERS alvorens een duo te vormen. Met een combinatie van tekening en tekst vertellen ze hun

avonturen en beschrijven ze hun cultuur. Deze beatnikpoëten met hun rauwe humor en melancholische spot wijden zich sinds enkele jaren voornamelijk aan de creatie van keramische sculpturen.

Nicolas Karakatsanis, 1977, Bruxelles

Untitled #21, 2015. Fujiflex on Diasac, 135.5 x 102 cm.

Zijn carrière als filmregisseur begon met de Oscargenomineerde speelfilm Rundskop in 2012. Meer recent was hij de D.O.P. voor I, Tonya en Cruella. Tegelijkertijd ontwikkelt hij zijn werk als fotograaf, waarbij hij zich laat inspireren door de grote meesters van het clair-obscur, zoals Caravaggio en Rembrandt. Elke foto is een uniek stuk met een enkele afdruk in een enkel formaat, zoals een geschilderd schilderij.

Pablo Dalas, Bruxelles

Untitled, 2019. Ink and Graphite on Paper, 26.5 x 37.5 cm.

?, 2019. Ink and Graphite on Paper, 22 x 30 cm.

Now My Impatient Passion Flowers..., 2019. Ink and Graphite on Paper, 22 x 30 cm.

Untitled, 2019. Ink and Graphite on Paper, 19.5 x 28.5 cm.

Untitled, 2019. Ink and Graphite on Paper, 10 x 15.5 cm.

Untitled, 2019. Ink and Graphite on Paper, 30 x 24 cm.

Untitled, 2019. Ink and Graphite on Paper, 26.5 x 37.5 cm.

Untitled, 2019. Ink and Graphite on Paper, 11 x 18.2 cm.

Untitled, 2019. Ink and Graphite on Paper, 15.1 x 24.5 cm.

Untitled, 2019. Ink and Graphite on Paper, 16.5 x 24 cm.

Deze in Brussel gevestigde Franse beeldend kunstenaar en tatoeëerder doet zijn eigen ding met personages uit oude animatiefilms. Door de modellen te vervormen en te herhalen, verleent hij zijn werk een grotesk en nachtmerrieachtig karakter.

Pablo Tomek, 1988, Paris

Zoom-2, 2017. Acrylic and Mortar on Canvas, 190 x 130 cm.

De graffiti-praktijk vormt de basis voor de beeldtaal en de kunstzinnige benadering van deze kunstenaar.

Zijn Parijse crew van graffiti-spuiter, PAL genaamd (Peace And Love), telt ook Horfee onder zijn leden. PAL verwierf een reputatie om zijn prospectieve benadering van graffiti en zijn voortdurend zoeken naar nieuwe vormen.

Vandaag combineren Tomek's abstracte schilderijen graffiti-erfgoed en verduistering.

Parra, 1976, Amsterdam

Give Up, 2015. Fiberglass, 124 x 139 cm.

Schilderkunst, video, muziek, design, grafische vormgeving, styling: deze uiterst veelzijdige kunstenaar laat overal zijn stempel achter. Een beperkt kleurenpalet, een heldere lijn, hybride personages en absurde humor definiëren zijn post-popesthetiek.

De voormalige profskateboarder stapte in de jaren 90 over naar het ontwerp van folders en posters voor muziek evenementen in Amsterdam. In 2005 was zijn werk voor het eerst in een galerie te zien; vandaag maakt het deel uit van de collectie van het SFMoMA. In 2015 wijdde de Kunsthal in Rotterdam een retrospectieve aan hem.

Hij ontwierp het logo van het MIMA, nam deel aan de tentoonstelling ZOO in het MIMA in 2020 en ontwierp alle kleding voor de olympische skateboardploegen van de VS, Japan en Brazilië.

Paul Wackers, 1978, New York

I'd Like To Walk Around Your Mind, 2015. Acrylic and Spray Paint on Canvas, 180 x 220 cm.

De kunstenaar schildert meer of minder imaginaire interieurs. Zijn doeken vormen constellaties van objecten en plantaardige elementen die stuk voor stuk aanleiding zijn om met textuur aan de slag te gaan. Echte diepte ontbreekt: de blik glijdt van het ene element naar het andere en de verschillende picturale schrijfwijzen werken op de kijker in zoals wanneer een edelstenenkenner zijn collectie kostbare stenen bekijkt. De kunst schuilt in de creatie van

en de interrelatie tussen de materialen.

Patrice Poch, 1972, Rennes.

First Belgian Punk Expo, 2014. Stencil and Spray on Silk Paper 300gr, 70 x 70 cm.

Sinds eind jaren 80 zijn zijn stencils en graffiti te zien op de muren en treinen van de Parijse regio, en later ook elders in Europa. Begin jaren 2000 schiep hij in collagevorm levensgrote portretten van punkrockgroepen uit de jaren 80, die hij achterliet op plekken waar die groepen in vervlogen tijden te vinden waren. Dit documentatie- en onderzoekswerk maakt van Poch een kunstenaar-annexhistoricus die voorbijgangers met zijn anachronistische straatcollages herinnert aan de recente geschiedenis.

Raphaël Zarka, 1977, Paris

Double Colonne Prismatique n°1, 2017. Ink on Paper, 76 x 56 cm.

Zarka is beeldhouwer, videast, essayist en fotograaf, maar hij bracht ook meerdere boeken uit over de skateboardgeschiedenis en de relatie tussen de skater en de stedelijke ruimte. Skateboarden is ook het vertrekpunt voor zijn beeldend werk. Zijn geometrische, sobere sculpturen zijn berijdbaar voor skaters. Zijn werk is te zien in de collecties van het Centre Pompidou, het MUCAM en het MIMA.

Rhys Lee, 1975, Australie

Good Boy, 2018. Oil on Canvas, 147 x 198 cm.

Zijn portretten putten inspiratie uit zijn onderbewuste, zijn dagdromen, zijn nachtmerries. De personages worden vrijwel steeds gedomineerd door een zekere duisterheid.

Het werk van Lee maakt deel uit van grote collecties zoals die van de National Gallery of Australia, de Bibliothèque nationale de France, de United Bank of Switzerland, Artbank, het University of Queensland Art Museum, Sotheby's en BHP Billiton. In 2020 nam hij deel aan de expo ZOO in het MIMA.

Russell Maurice, 1975, Tokyo

The infinite Silver Moon with a Honshu Wolf-claw nose, frowns as we gamble. (Return of the Silver Spaghetti) , 2020. Mixed Media on Canvas, 350 x 150 cm.

Deze in Tokio gevestigde Engelse kunstenaar is een picturale beweging gestart die hij Comic Abstraction noemt.

Ook kunstenaar Horfee maakt deel uit van die beweging. De esthetiek is beïnvloed door de eerste animatiefilms en door graffiti. Een abstracte hybride beeldtaal met vormresiduen van letters en objecten is het resultaat. Onder de naam Gasius bouwt de kunstenaar aan een minder abstracte wereld die de vorm aanneemt van producten.

Ryan Travis Christian, 1983, Chicago

Holly shit is That Pele !?, 2019. Pencil on Paper, 17.5 x 25 cm.

De kunstenaar schildert een portret van Amerika in een stijl die aan de tekenfilms van de jaren 30 doet denken. De verleidelijke en vlotte tekening stelt een gesloten wereld voor, met verouderde settings, bevolkt door conformistische en verontrustende individuen. Hij wijst op problemen als verslaving, narcisme, immigratie, wapens...

De mens in deze werken is infantiel, opgesloten in een ingebeeld verleden, op de vlucht voor de werkelijkheid.

Sarah Albert, Paris

Untitled, 2019. Ballpoint Pen on Paper, 36 x 27 cm.

Sarah Albert is geboren in de buurt van Parijs. Deze jonge beeldend kunstenaar is sinds 2016 actief bij La 'S'. Ze tekent, schildert, graveert en werkt met textiel. Haar werken tonen hedendaagse scenario's en diep persoonlijke bekommernissen.

Sixte Paredes, 1975, Barcelone

Hechizo #3, 2017. Mixed Media, 170 x 60 cm.

Deze Spaanse kunstenaar vindt inspiratie in primitieve en archaïsche kunst. Verloren beschavingen, oude riten en legendes en de vormen van volkskunst die daaruit zijn voortgekomen, zoals de weefkunst en keramiek, vormen evenzovele inspiratiebronnen en uitdrukkingsvormen voor hem.

Begin jaren 2000 begon het graffitiwerk van Sixte deel uit te maken van het visuele karakter van Barcelona. Internationaal

verwierf hij bekendheid toen hij in 2008 samen met 6 anderen werd uitgenodigd om de gevel van het Tate Modern in Londen te beschilderen in het kader van de expo Street Art.

Sozyone Gonzalez, 1973, Bruxelles

Grisbi, 2007. Acrylic and Enamel on Canvas, 180 x 180 cm.

Gonzalez drukte zijn stempel op de Brusselse undergroundscene van de jaren 90 als zanger van hiphopgroep Puta Madre en als graffitikunstenaar binnen het collectief RAB. Medio jaren 2000 begon zijn werk – een wereld van romantische bandieterij – in galerijen te verschijnen en in diezelfde tijd maakte hij in opdracht van de overheid muurschilderingen, waarmee zijn werk duurzaam een plek kreeg in de openbare ruimte.

Steve Powers, 1968, New York

Without Worries This Is Paradise, 2015. Enamel on Aluminium, 243 x 243 cm.

In de straten van Philadelphia en vervolgens New York was Powers bekend onder het pseudoniem ESPO, tot hij in 2000 ophield met graffiti om zich te focussen op studiowerk. Hij is gefascineerd door signaletiek, typografie en reclameaffiches. Door woorden en beelden op humoristische wijze met elkaar te vermengen, brengt hij een positieve boodschap over. In 2001 was de installatie Street Market die hij met Barry McGee en Todd James creëerde, te zien op de Biënnale van Venetië, in 2015 gevolgd door het MOCA in Los Angeles. In 2004 nam hij deel aan de reizende groepstentoonstelling Beautiful Losers. In 2015 wijdde het Brooklyn Museum een eerste retrospectieve aan het werk van Steve Powers.

Steven Harrington, Los Angeles

Mellow, 2019. Fiberglass Sculpture, 100 x 100 x 300 cm.

Deze kunstenaar en designer wordt geassocieerd met de psychedelische popscene. Zijn Warholiaanse benadering maakt het kunstobject tot een aanpasbaar product en de kunstenaar tot een merk. Hij creëerde enkele popfiguren die hij binnen alle mogelijke media verspreidt en aanpast, tot ver voorbij de grenzen van de hedendaagse kunst.

Swoon, 1978, Floride

Edline, 2015. Linoleum Block Print on Mylar with Coffee Stain and Hand Painting, 100 x 82 cm.

Caledonia Dance Curry, alias Swoon, graveert in linoleum en drukt dit vervolgens af op papier, waarna ze acrylverf toevoegt en het resultaat als kortstondig kunstwerk in de openbare ruimte achterlaat. Het werk van deze geëngageerde kunstenaar financiert liefdadigheidsprojecten in Haïti en de VS.

Ze heft tentoongesteld in het Tate Modern in Londen, maakt deel uit van de collectie van het MoMA in New York en nam deel aan de Biënnale van Venetië in 2009 en aan de tentoonstelling City Lights in het MIMA in 2016.

Todd James, 1969, New York

Untitled 10, 2018. Gouache and Graphite on Paper, 28 x 38 cm.

Mommy, I Want To Be Good Now, 2008. Gouache and Graphite on Paper, 164 x 130 cm.

Als graffitikunstenaar was hij aanvankelijk bekend onder de naam REAS. Later werkte hij samen met artiesten als Mobb Deep, U2, Eminem, Miley Cyrus, Iggy Pop en de Beastie Boys. Zijn werk is een popsatire van de Amerikaanse samenleving. Hij nam deel aan de expo Street Market met Steve Powers en Barry McGee, die werd geselecteerd voor de Biënnale van Venetië in 2001, aan de tentoonstelling en de film Beautiful Losers in 2008, Art In the Street in het MOCA in 2011, The Bridge of Graffiti op de Biënnale van Venetië in 2015 en ZOO in het MIMA in 2020.

Het MIMA

Het MIMA is sinds april 2016 ondergebracht in een historisch gebouw in het centrum van Brussel: de oude Belle-Vue-brouwerij aan de Molenbeekse kanaaloever. Het Millennium Iconoclast Museum of Art is een museum voor actuele kunst dat zijn weerga niet kent in Europa. Het getoonde werk put uit zeer uiteenlopende domeinen, van muziek (punkrock, electro, hiphop, folk), grafische creaties (grafische vormgeving, illustratie, design) en sport (skateboarding, surf, extreme sporten) tot de artistieke (film, beeldende kunst, performance, strips, tatoeage, styling) en de stadscultuur (graffiti, streetart). Het MIMA schrijft in een toegankelijke en directe taal een collectief verhaal rond de cultuur die al deze eclectische kunstwerken samenbrengt.

Praktische Info

Tentoonstelling: «MIMA RELOAD» – 04.02.22 > 29.05.22

Openingstijden: Open van woensdag tot zondag.
Woensdag, donderdag, vrijdag van 10 tot 18 uur.
Zaterdag en zondag van 11 tot 19 uur.

Adres: Henegouwenkaai 39-41, 1080 Brussel

Contact: info@mimamuseum.eu
0472/61.03.51

Inkomprijs: € 5 voor leerlingen (+12)
€ 3 voor leerlingen (6 > 12)
Gratis voor leerlingen onder 6 jaar.
Gratis voor begeleidende leerkrachten.

Rondleiding: € 85 per gids voor een groep van maximum 25 leerlingen.
Reserveren via info@arkadia.be of 02/319.45.60.